

SLOVENSKI NAROD.

Izaja vsak dan, razveniti ponosilke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se 2-krat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“.

Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Trstenjakova slavnost.

V nedeljo se je zbralo na župnikovem domu v Ponikvi, tik južne železnice (tretja ščacija od Celja navzgor) ne ogromno ali izbrano društvo slovenskih rodoljubov, da čestitajo veteranu mej slovenskimi pisatelji, katerega životopis smo v dveh predzadnjih številkah našega lista priobčili, g. Davorinu Trstenjaku, na njegov godovni dan, ker je letos 40 let preteklo, kar dela na literarnem polju za vzbujanje svojega slovenskega naroda. Vsi stanovi so bili zastopani v tem krogu: kmetje, duhovniki, juristi, medicinarji, profesorji, žurnalisti, učitelji itd. Pred poludnem so navzočni pod vodstvom državnega poslanca g. dr. Vošnjaka izročili jubilanu g. Trstenjaku mal spomin na ta dan: zlato tabakiro in srebrn servis, kot znak ljubezni in zahvalnosti možu, ki je dolžih 40 let trudil se, in ne opešal s slovenskim peresom za vzbujanje zapuščenega naroda. Ginjen je oslavljenec odgovarjal zahvaljevajoč se darovateljem spomina za ljubezen in priznanje, ter naglašal, da je pač mnogo pisal v teku 40 let, mnogokrat se tudi zmotil, ali vodilo mu je bilo zmirom iskanje resnice v znanosti, ter probujenje in razvoj narodne zavednosti našega ljudstva.

Razen osobno navzočnih, mej katerimi so bili poleg uže omenjenega državnega poslanca dr. Vošnjaka, še dr. Kočevar in dr. Josip Sernec iz Celja, profesor Francelj iz Varaždina, profesor Pleteršnik, dr. Munda, dr. Derč in urednik Jurčič iz Ljubljane, skladatelj dr. Gustav Ipavc iz Št. Jurja, iz „Drobtinic“ in družih knjig znani slovenski pesnik 68letni g. župnik Virk, Trstenjakov součenec in tudi uže od mladosti

za probujenje narodno delavni št. Vidski župnik J. Vlaga, in drugi duhovniki, posestniki in kmetje iz bližine, — udeležilo se je tudi duševno po pismih in telegramih tega slavja tako število nenavzočnih slovenskih rodoljubov, da slavjenec pač lahko vidi napredek naše narodne ideje, tembolj, ker ve, kako prostovoljno nagle, spontanne so te izjave narodne zahvalnosti.

Zvečer je bilo prišlo še pevsko društvo celjske čitalnice pod vodstvom profesorja in poslanca g. Žolgarja. Do osmih zvečer je prišlo 62 telegramov, pisem jako mnogo. Telegramov niti nijsmo mogli vseh prečitati, ker je vlak prej odhajal.

Od slovenskih pisateljev so čestitali jubilanu:

Profesor dr. Krek v Gradci, profesor dr. Celestin v Zagrebu, profesor Erjavc v Gorici, profesor Josip Marn v Ljubljani, profesor Zupan v Kranji, profesor Ludovik Hrovat v Novem mestu, profesor Glaser, šolski svetovalec Anton Klodič v Trstu, profesor Žitek, Bezenšek, dr. Geršak, dr. Turner v Pešti; dalje gg.: profesor Macun v Gradci, profesor Bradaška, profesor Valjavec, profesor Zepič, profesor Fr. Maren, profesor Beningar, vsi ti v Zagrebu; dalje „akademično društvo“ in „hrvatski dom“ v Zagrebu; dr. J. Strbenc v Hrenovicah.

Od strani čitalnic so došli telegrami: od tržaške, rojanske, celovške, mariborske, ptujske; dalje od društva „Slavije“ v Ljubljani. — Telegrafirali so dalje narodni poslanci gg.: Svetec, Nabergoj, Pfeifer, dr. Razlag. Tudi je telegrafično čestital gospod knezoškof ljubljanski dr. Janez Krizostomus Pogačar; dalje

bogoslovci ljubljanski. Telegrafiral je „Triglav“, literarno društvo slovenskih vseučiliščnikov v Gradci, „Slovenija“, društvo vseučiliščnikov na Dunaji, dalje so telegrafirali slovenski rodoljubi v Žavcu in v Mozirji, v Zagrebu stanujoči Slovenci po dr. Kopaču, rezervni častniki iz Broda, profesor Poljanec, Ogorek in Brežnik iz Novega mesta, župnik in pisatelj slovenski J. Parapat, župnik Ripšl, slovenski pesnik, dr. Benjamin Ipavc, slavni skladatelj iz Gradca, profesor bogoslovja dr. Križanič in Skuhala iz Mabora, dr. Koceli v imenu krških, g. Tanšek v imenu breških domoljubov, dr. Gregorič v imenu ptujskih rodoljubov, dr. Samec in lekar Močnik iz Kamnika, Slovenka iz Inomosta itd. Kakor rečeno, vseh si nijsmo mogli izpisati pred odhodom.

Pač pa smo si na brzo roko prepisali pismo graškega vseučilišnega profesorja dr. Gr. Kreka, in je tu priobčujemo, da si ga pisalec nij za javnost bil namenil; a upamo, da nam ne bode tega razglasenja zameril, ker lepo izraža v svoji čestitki Trstenjaku, mnenje vseh omikanih Slovencev. Dr. Krek mu piše:

Visoko čestiti gospod župnik!

Dragi prijatelj!

Na Vaše prijazno zadnje pisanje Vam bodem v kratkem obširnejše odgovarjal; za zdaj dovolite samo, da Vam iz globine svojega srca pismeno čestitam k obhajanju Vašega 60letnega rojstnega dne, pri kojoj slovesnosti žalibog navzočnemu biti mi nij mogoče. Ob enem slavite 40letnico svoje plodotvorne pisateljske delavnosti, in posebno za tó velja moja iskrena čestitka, kajti toliko let pero neprestano v rokah imeti za povzdigo naroda in v korist učenosti domače, in pri vseh neugodnostih ne oma-

Jožef Virk Ločki.

Listek.

Dve pesni.

Pri Trstenjakovem slavju sta se tudi brali dve pesni, in sicer sta bila sedla dva stara naša pesnika na Pegaza; g. župnik Virk je naredil slavopevno pesen jubilanu Trstenjaku, a ta 70 letnemu navzočnemu dr. Kočevarju. Obe tu priobčujemo:

I.

Slavospev velečestitemu, mnogospoštovanemu gospodu **Davorinu Trstenjaku**, župniku Ponkevlanskemu, duhovskemu svetovalcu, poslavljenemu z zlatim križem itd. itd. o veselem imendanu 11. listopada 1878.

Poj slovanske očetnjave
Prvi evropski rod
Davorina, bistre glave,
Šestdeseti slavni god!
Ki nad štirideseto leto
Suče uma svitli meč,

Se za domovino sveto
Bori strokovnjak goreč.

Nij še videl svet naroda
Vekše slave in moči,
Kot Slovan, ki ga gospoda
Zemlje peti del slavi,
In Evrope dve tretjini
Imenuje svojo last,
Rod junaški, Slave sini
Ved so dika, bojev čast.

Tud' Ti kakor zvezda siješ
V tmo nekdanjih razvalin,
In življenje novo liješ
V kamnje skalnatih starin;
Preiskuješ vse jezike,
Kar Evropa jih pozna,
In slovanske koronike
Vsajaš na domača tla.

Torej ti cveto cvetlice
Ved, pesništva in pečin,
In Venetov krasotice
Venec spletajo starin;
Ti, rodu omikovalec
Prsi kinča križec zlat,

Si duhovski svetovalec,
Strokovnjakov dični svat.

Domovina Ti prepevaj:
Živi, živi Davorin!
Po vsej zemlji se odmevaj:
Živi majke Slave sin!
Kakor starca: Amen, amen!
Je od skal do skal donél,
Tako bo starinstva kamen
Tebi večno slavo pèl.

II.

Gosp. **Dr. Štefanu Kočevarju**, cesarskemu svetovalcu, mnogozasluznemu narodnjaku visokočislannemu zdravniku v spomin Njegove sedemdesetletnice.

V življenji Tvojem je preteklo
Desetkrat sedem resnih let,
Skrbi je Tebe mnogo peklo,
Grenilo Ti mladostni svet, —
Skrbi za domovino drago,
In človečanstva sveto blago.

gati, je heorizem pri naših razmerah, in vé to ceniti óni najboljše, kateremu je dano, pogledati globeje v vse one mnogobrojne težave, ki so ovirale in še ovirajo pri nas in pri drugih malih národnih slovanskih onega, ki se je odločil stopiti na trnjevo pot pisatelja — učenjaka. Da je pa tudi pri nas môž, ki se tega ne ustrašijo, je znamenje veselejše bodočnosti naše, in da ste temu pot uglajali in učenosti v ožjih domačih mejah do veljavnosti pripomogli, nij Vaša zadnja zasluga. — Sploh mi nij treba tajiti, da mi je bilo od nekdanj kakor ime Vaše tako Vaše delovanje simpatično, in da nijsem nehal Vas čislati od kar mi je bilo dano Vas tudi osobno spoznati. Slednje je bilo baš pred 20imi leti na Blejskem, in mej vseučiliščniki kakor Mandelc, Mencinger, Jenko, Erjavec, Tušek . . . sem bil tudi jaz, takrat šestošolec ljubljanski, ki smo v Vašem krogu preživelih nekoliko srečnih in rekel bi, idiličnih ur, idiličnih, kakor jih moreš preživeti le na blejskem jezeru.

Vse to in več družega bi Vam tako rad osebno v nedeljo povedal — ali dolžnost me veže na graška tlá, in za tó naj Vam te vrstice naznanjajo, kako se veselim Vašega vselega dneva. Da bi me dekanatski posel ne oviral, kateri je še vedno v mojih rokah, in vtegne biti še mesec dnij, gotovo bi me odpeljal hlapón, da sem zopet enkrat v Vašem in somišljenikov krogu barem nekoliko srečnih trenutkov — a ker nij in nij, naj slabo però nadomestuje, kar bi znabiti usta zgovornejše povedala. Pozdravlja Vas srčno v domovinski in prijateljski udanosti

G. Krek.

Pri skupnem obedu je g. Trstenjak sam prvi vzdignil časo, da napije starosti štajerskih Slovencev, navzočnemu g. dr. Štefanu Kočevarju, kateri ima letos svojo 70letnico. (Glej naš listek v številki od zadnjega petka.) Da si uže 70 let star, pravi govornik, vendar g. dr. Kočevar nema nobenega sovražnika na svetu, daj Bog, da bi tedaj še mnoga leta krepak ostal, in delal za širjenje narodne zavesti, kakor je to delal od svoje mladosti sem. Iskreni živio-klici so ljubeznjivega, in kljubu svoji starosti, še vedno čilega in zdravega starca dr. Kočevarja pozdravljali.

V svoji odpitnici je dr. Kočevar rekel, da po svojih močeh nij mogel mnogo za narod storiti, a zagotavlja zbranim, posebno mladim, da to kar je v svojem življenju za

Kot narodnjak si zvesto trdil
Se vos čas za Slovencev vzdig,
Si prigovarjal, si učil, budil,
Naj rešijo se vseh verig,
V katere tujstvo jih je vplelo —
Slovenskega duhá zapelo.

Zastoj nij bilo Tvoje délo, —
Glej kako mnóži uže se broj!
Nekdáj prav malo je krdélo
Uzrastlo uže v obilni roj,
Da trepetati pred poginom
Né treba več slovenskim sinom.

Kot zdravnik žrtvavál življenje
Si lastno svoje mnogokrat,
Da bolnim spraviš odrešenje,
Res, Ti si pravi usmiljen brat,
Po jasnem dnevi — temnej noči
Pomagaš rad po svoji moči.

Bog hráni Te še mnoga léta
V krepkem zdravju vsaki čas,
Da vidiš, kako se raječeta,
In žene zlata lični klas
Semenja narodnega dela, —
Da majka Sava je vesela. —

Davorin Trstenjak.

narod storil, je največja tolažba v starosti; verjemite mi, da se človeku na starost zdi, da vse drugo je malo ali nič, le to kar je človek za narod in občni blagor storil, to ostane in ima svojo vrednost.

Napitnic je bilo potem še več, kakor pri tacih prilikah navada. Omeniti hočemo le še dveh.

Dr. Vošnjaku je napil jubilar Trstenjak po odzdravu Kočevarjevem nekako s temi besedami: Prva napitnica velja zdaj tebi, prijatelj Vošnjak. Tebi je Bog dal mnogo darov, dal ti je dar zgovornosti, neustrašenosti. Ohrani in rabi te darove v prid svojega naroda, kakor si jih dozdaš, in vide! bodeš, da tvoje delo ne bode brez ploda. Nij si več novinec na javnem polji, uže vidiš lahko koliko se je naša narodna stvar razširila in utemeljila od kar ti delaš, a še bolj se napredek pozna, ako se ozre dalje nazaj. Prijatelj, ko sem jaz pred 40 leti šel najbližnjega si slovenskega rodoljuba obiskat, moral sem 20 ur daleč hodit od sv. Jurja na Ščavnici do Sotle k dr. Kočevarju. Koliko nas je uže denes! Iz male šake je nastal velk roj. Zato ohranite pogum v delu. In če dozdaš nij si vsem prav storil, če so te mnogi grajali, ne maraj nič zato, hodi svoj dozdanji pot poštenja in dela naprej, in domisli se izreka nemškega klasika: „allen gefallen ist schlimm“. S poštenim delom si dobil priznanje najboljših in pridobil ga bodeš s tacim tudi družih . . . V to ime mnoga leta.

Drugo napitnico omenimo, ker je zaradi odgovora in obljube Trstenjakove važna. Urednik Jurčič je namreč v svoji odpitnici g. Trstenjaku izrazil v svojem in prijateljev imenu željo, naj bi pisal Trstenjak svoje spomine ali memoire. Denes in uže prej smo se v razgovoru z njim imeli priliko prepričati, kako živ in mlad spomin ima, koliko je pismeno in ustno občeval s prvimi možmi našega in sosednje slovanskega slovstva in javnega življenja, z možmi, katere uže davno gomila krije, ali kateri so uže na vzroku od tod. On ve stvari, važne za kulturno zgodovino našega naroda, in za zgodovino razvoja naše narodne stvari sploh, katere morda malokdo drug ali nobeden ne vé več, in ki niso zapisane, torej bodo z njim vred izginile, ako jih nam mlajšim na veliko veselje in literaturi našej na korist ne napiše . . .

G. Trstenjak je na to obljubil, ako mu Bog ohrani zdravje in dobro voljo, tej želji ustreči in svoje spomine napisati, da se po njegovej smrti izdajo.

Kakor smo videli je 40letni pisatelj Trstenjak še telesno in duševno zdrav, zatorej smemo obljubljenega tudi pričakovati. V to ime in v narodno zahvalnost za dosedanji trud naj mu v imenu slovenskega naroda ponavljamo še tu željo: ješče mnogaja leta!

Govor češkega poslanca dr. Fanderlika

v adresnej debati državnega zbora.

(Konec.)

„Gospoda moja! To je znano tudi ministru zunanjih stvari, zato se malo ozira na vaše privatne želje. In čemu naj bi se tudi? Ali nijste dajali zmirom tak vzgled? Ali nijste ignorirali opravičenih želja celih narodov? Leto za letom so naštevati naši češki bratje v obširnih pismih svoje želje; ali ste se pa potrudili, da bi se o teh pismih vsaj posveto-

valo ali sodilo? Kakor ste posojevali, tako vam zdaj grof Andrassy vrača, in ako podarjate, da se morajo stvari obravnavati kakor ustava zahteva, vas prosim, da jih vsaj tako pogledate, kakor so. Vaša delegacija, vaš odsek, kakor ga imenujete, je grofu Andrassyju dovolila 60 milijonov brez omejenja, po ustavi bi on bil lahko jih porabil za okupacijo Bosne, ne da bi se sklenil berlinski ugovor, ne da bi mu trebalo iskati berlinskega mandata, po ustavnem potu zapeljal bi bil, ako bi bile evropske velevlasti proti temu, Avstrijo v celo vrsto opasnostij, v vojno — in zapeljal Bog zna v kakšno nesrečo. Ako je pa to storil, da si je dobil z berlinskim ugovorom privoljenje velevlastij, potem je se vedno delal protiustavno! Ako je pa on ustavo žalil, gospoda moja! tudi ta pot ste mu vi pokazali.

Ustava od leta 1861 se je prelomila, da se je mogla narediti ustava leta 1867, ustavna prava deželnih zborov so se odvzela, za to, da se je mogla ta visoka zbornica sniti. Tako ste vi, gospoda moja, ustavo žalili zapored, kjer je šlo za vašo strankarsko vladu, in potem se morete še grofu Andrassyju hudovati, da se je v državnem interesu na paragrafe vaše ustave tako malo oziral? Ako pa njemu in vladi, ki mu je pomagala, očitata, da on s tem izpodkopava parlamentarizem, moram vas opozoriti, da ste tudi vi obema vladama pri uničevanju parlamentarizma pošteno pomagali. Kadar se je vlada proti vam obrnila, nijste imeli nikdar poguma, da bi jo bili vstavili in jo k temu silili, kar parlamentarna večina vlado vedno lahko sili, da naj namreč ali odstopi, ali pa zbornico razpusti.

Gospoda moja! Da bi bili vi to storili, nijste imeli poguma, ker ste dobro znali, da brez pritiska administracije, ako zamreč ta nij na vaši strani, bi se sešla tukaj vsa drugačna zbornica, v kateri bi vi ne imeli večine. Zato se pa tudi ne bojim, da bi iz tega, kar boste denes sklenili, se razvil ustavni prepir. Kajti jaz ne verujem, gospoda moja, da bi vi dobili denes oni pogum, katerega nijste imeli v ugodnejših časih. (Veselost.)

Možno, da bomo še doživeli, da boste še iz razvalin prošle vlade finančnega ministra na ščit dejali, ter mu na dalje pomagali parlamentarnost uničevati, da bi le še kratek čas živeli v smislu strankarskega gospodstva.

Gospoda moja! parlamentarnost bode v Avstriji le potem zagotovljena, ona bode le tačas resnica postala, ako bode ta visoka zbornica kolikor moč neodvisna od vlade, ako bode stal volilni red na široki podlagi splošnih direktnih volitva. (Dobro! na desnej) A vrnimo se, gospoda moja, k žalostinki, katero zovete adreso. V njej tožite na dalje o posledicah krize, tožite o bremenih, ki se ljudstvu nalagajo, tožite o deficitu, ki nas teži. Da! gospoda moja! kako je pa to, da vi v vsem tem se pritožujete? Krizo in vse posledice zakrivili so oni krogi, katere vi tukaj zastopate, bremena je večina, katero vi reprezentujete, ljudstvu naložila. Opomenim le, da ste vi velikanske subvencije dajali železnicam, da ste vi še v zadnjih mesecih glasovali za pogodbo z Ogersko, in deficit, gospoda moja, je tudi posledica vaše vlade in vaše finančne uprave.

Ako tedaj vaša adresa javka, obtožuje se cela ustavoverna stranka samo sebe, in prepuščati moram okusu te stranke, ako misli, da se mora denes v črno obleko zaviti, na glavo si pepela potresti, in v tej adresi javno

se obtožiti svojih grehov. (Veselost.) Mi pa denes nemamo vzroka žalovati, ker Avstrija je stopila iz tega prepira, iz teh katerij in strank, ter izvršuje svetovno zgodovinsko misijo, in ako bi mi stopili z adresno pred cesarjev prestol, potem bi dejali njegovemu veličanstvu cesarju: Dovrši, gospodar, kar si pričel, in da ne bodeš našel nobednih ovir, porabi zato svoje ustavno pravo in prizovi se na svoje zveste narode." (Živahni bravo-klici.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 12. novembra.

V avstrijske delegaciji je vojni minister izjavil, da v Bosni nij več armadnega glavnega poveljništva, temuč je tam le generalni inšpektor, kateri naravnost cesarju pošilja poročila, a ta jih izročuje vojnemu ministerstvu. Ustavna ingerenca vojnega ministerstva je torej varovana.

Oficijozna „Pol. Corr.“ razglasa proglas, s katerim se občno pomiloščenje ali amnestija za Bosno in Hercegovino proglavlja. Pomiloščenje se razteza na tiste, ki so pri zasedenju teh dežel proti našej vojski kaj storili, ki so se k mirnemu delu vrnili, ali ki se vrnejo v 14 dneh in pokorščino obljubijo; dalje tudi na one, ki so v preiskovalnem zaporu. Vendar pa niso pomiloščeni odlični voditelji upora, ki so uže zaprti, ali tudi za te se bode predlog pomiloščenja stavil, kjer bode posebno vredno kake ozire imeti.

Vnanje države.

Iz Peterburga se telegrafira 10. t. m., da so vsi glasovi raznih vnanjih novin, kakor da bi ruski car prej odpotoval iz Livadije, kakor je bilo s prva skleneno, neopravičeni. Car se bode vrnil kakor navadno k Jurjevemu prazniku, nikakor pa ne preje. Ravno tako lažnjive so tudi raztresene vesti, da je car obolel. To so uže posamni poslaniki dementirali, in kakor se poroča iz Livadije, je car pri polnem zdravju. Grof Šuvalov bode pa zopet odpotoval v London, ter bode tam carjeve misli razložil. Nj pa še določeno, kdaj bode odpotoval. Govori se na dalje v tukajšnjih uradnih krogih, da mora se Rusija naslanjati pri vseh dogodkih v Turškeji na berlinski dogovor. Po tem dela pravilno in se vede tudi knez Lobanov. Ako on zahteva od Turčije točno izvrševanje dolžnostij, ki jih je prevzela v Berlinu, ako pa v to izvrševanje jej manjka močij, potem misli tudi, da je obvezan, da odbije vsak nered v Macedoniji, kolikor on more. Pravilnega vedenja Lobanovoga ne more tajiti niti porta niti katera druga vlast. Sicer se pa trdi, da želi Ruska sporazumljenja z Angleško v oziru na vprašanja v Evropi kakor v Aziji. Radi nemoči turške vlade v svojih lastnih deželah, je želeli tega sporazumljenja v evropskem vprašanju, v Aziji pa velja to, da se s porazumljenjem ohrani vpljiv obeh držav, da se naredijo vpljivu obeh vlastij tam prilične meje, in se azijatski narodi ne šču jejo na upor.

Preko Pariza se javlja v „N. Fr. Pr.“ da so ruski liferanti Afganistancem dopeljali 15.000 pušk, ki se zadaj nabijajo, in več poljskih baterij. Ruska vlada navaja izgled Anglije mej francosko vojsko in pravi, da to nij proti nevtralnosti.

Kakor poroča telegram iz Londona 10. novembra, je govoril lord Beaconsfield na banketu v Guildhallu istega dne in rekel, da je nemogoče priti v Indijo na severno zapadnej meji, a kakor se dozdeva, boče sovražnik Angliji vendar sitnosti delati. „Ko smo se o tem posvetovali, nastopile so take razmere, katere zahtevajo resnega premisleka. Sklenili smo torej, stvar dokončati, če bode mogoče. Mi smo vse potrebno ukrenili, in kadar bode to dovršeno, potem se bodo na naših mejah nemiri prenehali.“ On misli, da bode živela Anglija v prijateljstvu z najbližnjimi in mogoče, da tudi z oddaljenejšimi so-

sedi. Potem je Beaconsfield zagovarjal konvencijo glede otoka Cipra, ker je po njej prišla evfratska dolina v roke zanesljivega zaveznika, kateremu bode mo od blizu lahko pomagali. Naša (angleška) politika bode zadržala osodno nadvlado samo jedne (ruske) države. Kongresovi rezultati so sultanu zagotovili pravo neodvisnost, nenremagljivo glavno mesto, in stražarstvo v Dardanelah. Potem se Beaconsfield obrača proti trditvam, da se ne bode berlinski ugovor izvršil, in da le Turki izvrševanje njegovo ovirajo; vse važne točke berlinskega ugovora se izvršijo, pravi. Nobedna vlada se ne odtega izvrševanju berlinskega ugovora, pravi Beaconsfield. In angleška vlada zahteva izvršenje dogovora do zadnje črke. Ako bode trebalo, pozvala bode ona angleški narod, da se bode ugovor z vso eneržijo, in z vsemi sredstvi v veljavnosti ohranil. Položenje je istinito resno, a ne nevarno. Angleži morajo ostati taki, kakor so bili njih pradedje, in potem se država njih ne bode zmanjšala. Tako je govoril, in se sabljo porožljaj angleški jud Disraeli Beaconsfield.

Dopisi.

Iz Istre 9. nov. [Izv. dop.] Deževalo bilo je pri nas blizu mesec dnij. Kmetovalec nij kopal, nij oral niti sejaj; otavo bo k letu kosil. Marsikateri nema niti za eno kosilce krompirja v hiši; na njivah mu se praži, peče debeli! —

Dne 2. novembra je divjala strašno burja donašajoča nam: dež, sneg, točo in led. Hra-stom je grane ali veje kakor jastreb pipletu peresa pulila ohola burja. Oljkina zrnca so nezrela na tla popadala, tu in drugod.

U Sočergi sta bila cerkev in farovž v največjej nevarnosti. Tristoletni jesen na vrtu plovanskem stoječi, padel je; vrabci cvičkajo, obžalovaje košato drevo — svoje zavetje, krasno posteljo; jesti, hrane se tem sirotom še vrže, vendar: zavetja, posteljice nij, zato ter čivkajo!! — Brest starodavni hotela je burja s koreni in nami vred izpuliti ter hititi na cerkvo in farovž. — Jeli tu obranil sv. Just muč. patron Sučerske cerkve, da se nij druga nesreča vmešala, izvan ko so šibre na hiši božjej ino farovžu pokale, drobile se — pak da je jesen iz vrta — odplaval — Bog si ga vedi! —

4. t. m. je spet toča padala in sneg nalletaval, — zima je, i sneg padli na dan svetega Justa se vidi še denes 9. novembra pod kapom hiš. —

Domače stvari.

— (K sedemdesetletnici dr. Bleiweisovej.) Veteransko društvo v Ljubljani je imenovalo v seji 8. novembra dr. Bleiweisa za častnega uda. Ob jednem se je sklenilo, da se društvo korporativno udeleži baklade 18. novembra.

— (Vipavska čitalnica) je dr. Bleiweisa izvolila za častnega uda.

— (Hrvatski „Sokol“) pošlje — kakor se telegrafira iz Zagreba — k Bleiweisovej svečanosti najmenj dva uda.

— (Fotografije dr. Bleiweisa.) Ob priliki Bleiweisove 70letnice je fotografiral jubilanta tukajšnji fotograf g. E. Pogorelec, in sicer v treh raznih velikostih, najmanjša velikost je vizit-format. Vse tri podobe so izvrstne, in jih rodoljubi lahko naročé pri g. Pogorelcu.

— (Reservisti domačih lovskih batalijonov št. 7 in 19) pridejo, 418 mož, 17. t. m. ob eni iz Trsta v Ljubljano. Na kolodvoru jih bode pozdravil župan z rodoljub-

nim odsekom, ki bode došle zvečer ob 7, uri pogostil na strelišču.

— (V ljubljanskej čitalnici) je v gostilnici drevi koncert hrvatskih tamburašev iz Vukovara.

— (Iz seje deželnega odbora 8. novembra.) Dopis ljubljanskega magistrata, da bode mesto skrbelo za družine rezervistov iz Ljubljane in jim dajalo podpore — je deželni odbor vzel na znanje z dostavkom, da se vsled tega družinam rezervistov iz Ljubljane ne bodo več dajale podpore iz milodarov, ki se stekajo v deželnej blagajnici. — Namesto bivšega deželnega odbornika g. Janeza Murnika, kateri je svoj mandat kot zastopnik deželnega odbora v deželnem šolskem svetu odložil, je deželni odbor izvolil dež. odbornika g. pl. dr. Schreya v deželni šolski svet. — Pregledovanje in odobrovanje bolniških računov različnih vnanjih bolnišnic dalo je deželnemu odboru povod, da potrebno ukrene, da se bolniki ne bodo predolgo v bolnišnicah puščali. — Pogorelcem iz Derskove in Slavine se je dovolilo 100 gold. oziroma 200 gold. podpore iz deželnega zaklada. Občini Griblje se je ukazala nova občinska volitev. — Deželni vladi se odgovori, da se na deželne stroške ne dovoli naprava zavetnih hiš za zanemarjano šolsko mladino.

— (Iz Maribora) se v „N. fr. Pr.“ piše, da se mej tamošnjimi delavci podpisuje peticija do državnega zbora, v kateri se prosi, naj se uvede občna volilna pravica. Mi bi v interesu prave svobode in pravega liberalizma le želeli, da bi jednacih peticij toliko bilo, da bi se uslišati morale. Zakaj ima na Nemškem in Francoskem vsak mož volilno pravico, a pri nas ne? Tudi v Italiji ravno zdaj volilno pravico razširjajo. Menda se bodo tudi naši ljubljansko-kazinski „liberalci“ za to liberalno peticijo oglasili, ka-li ne?

— (Mi — „planinski Hrvatje.“) Starčevićeva politična sekta ima svoj novinarski organ v Sušaku, v hrvatskem Primorju. Zove se „Sloboda“, in izhaja trikrat na teden. Da vidite, kako piše o Bleiweisovej slavnosti, ponatisnemo dotični članek. Glasi se: „Vriedna naša braća Slovenci ili planinski Hrvati slaviti će 19. t. mj. dan slavlja. Dr. Janez Bleiweis, najveći njihov domoljub, koji je i po sve ostale Slavene zaslužan, navršuje tim danom svoju 70. godinu. On je prvi bio, koji je užgao luč samospoznaje narodnje izpod jarma švabskoga, te oživotvorenjem svoje „Novice“ stao narod iz drimeža buditi; podupiran i s drugimi prijatelji i rodoljubi u kratko vrijeme mogao si „Novice“ u svakoj seljačkoj kolibici naći, te tako mu popodje za rukom, da onaj diel naroda našega osviesti i boljoj sreći dovede. Nu zato imade i zabilježenih mnogo i mnogo neprilika, što mu neprijatelji naši učiniše i još hoću da učine, ali čvrst kao kllisurina, odbija on još i sada u svojoj starosti sve odvažno i silno, tako, da se od njega odbijeno mora u prah smrviti. U sadanjem njihovem saboru, gdje i on sjedi, nalazi se sa svojimi političkimi prijatelji u manjini, pošto popodje našim dušmanom za rukom svakojakim manevriranjem većine se dočepati; nu manjina a na čelu joj starac Bleiweis bore se, ako i za sada badava, za pravo naroda. — Dan 19. studena jest za planinske Hrvate dan velikog slavlja, kojeg će oni po cjeljoj zemlji svetčano proslaviti, a glavno će slavlje biti u bijeloj im Ljubljani. Koliko će njih izdajica i dušmana baš v Ljubljani mutkim i mrkim pogledom

pratiti to slavje, stalni smo, da će znati ponosom sve to prezirati, te i opet pokazati da je Ljubljana biser naš, a ne švabsko gnezdo. — I mi se tomu danu od srca veselimo, pozdravljajući vam dičnoga vašega starinu Bleiweisa, željom, da i taj dan do prinese čim više našem sblizenju i sdruženju. Nu, potem tacem bomo tu „v glavnem mestu planinskih Hrvatov“ praznovali skoro 50 letnico Starčevičevih političnih muh.

Razne vesti.

(Nemška k. post.) Peterburške „Viedomosti“ pripovedujejo, da je hotel in namenjen bil nemški cesar vsem ruskim oficirjem, ki so si v zadnji turški vojski za svojo hrabrost pridobili ruski Vladimirov orden, v priznanje jim podeliti kronenorden 4. reda. Ker je pa dobilo 2500 ruskih oficirjev Vladimirov orden, zbal se je nemški cesar velikih stroškov, ki bi narastli, ako bi se dali kovati ti ordni, — opustil je nemški cesar svojo prvo misel. Torej Nemei skoparijo da si so Francozom vzeli 5000 milijonov.

(Zopet atentat na Španjskem.) Iz Madrida se javlja, da je 6. t. m. zvečer ob osmih streljal nekdo na generala Sanchez Bregua, ki je bil pod republikansko vladno Emilija Kastelarja vojni minister. Ne ve se zakaj. General nij ranjen, le plašč njegov je bil prestljen.

Umrli v Ljubljani.

1. novembra: Marija Ciber, hči delavca na južnej železnici, 18 let, na cesarja Jožefovem trgu, vsled pljučne tuberkuloze.

2. novembra: Marija Keber, hči hisnega posestnika, 17 let v ulicah na grad št. 5, vsled pljučne tuberkuloze. — Marija Kastelic, hči dacarja, 3 leta, na karlovškej cesti št. 3, vsled gnilobe na peti.

3. novembra: Rudolf Blumauer, sin c. kr. poštnega oficijala, 3 leta, na Marije Terezije cesti št. 1, vsled bronchitis. — Alojzij Paternoster, sin deželnega uradnika, 2 let 16 dnij, na sv. Petra cesti, vsled atrofije. — Cecilija Česen. ubožica, 74 let, v Chrönovih ulicah št. 5 vsled izkrvljenja na pljučah.

4. novembra: Marjeta Skrjanec, delavka v fabriki za žveplenke, 22 let 8 mesecev, predmestje kurja vas št. 7, vsled tuberkuloze. — Marijana Kogovšek, sladčarica, 40 let 9 mes., na Francovem nabrežju št. 9, vsled tuberkuloze. — Johana Taškar, delavka v fabriki za tabak, 21 l. 2 m., vsled pljučne tuberkuloze.

5. novembra: Lorenc Breskvar 80 let, v trnovskih ulicah št. 4. vsled vodenice.

6. novembra: Helena Kozin, soproga vrtnarja v tovarni za tobak, 57³/₄ l. v cerkvenih ulicah št. 11, vsled raka. — Petrina Grile, hči notarjatskega uradnika, 18 dnij, na sv. Petra nabrežju št. 37, vsled atrofije.

Dunajska borza 11. novembra.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	60	gld.	85	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	62	„	30	„
Zlata renta	71	„	25	„
1860 drž. posojilo	112	„	—	„
Akcije narodne banke	789	„	—	„
Kreditne akcije	224	„	80	„
London	116	„	80	„
Napol	9	„	37 ¹ / ₂	„
C. kr. cekini	5	„	59	„
Srebro	100	„	—	„
Državne marke	57	„	90	„

Karel S. Till

trgovstvo s knjigami in papirjem, pod Trančo št. 2, zaloga vseh potrebštin za urade in kupčijstvo; zaloga navadnega, pisemskega in zavijalnega papirja. Vse potrebštinje za merjeve (inženirje), slikarje in risarje. Najnovejše v konfekciji za papir. Zapisovalne in opravilne knjige. Izdeljujejo se tudi monogrami na pisemski papir, visitne karte in pisemske zavitke. (158—107)

Marke Wir empfehlen geschützt.
als Bestes und Preiswürdigstes

Die Regenmäntel,
Wagendecken (Plachen), Bettelagen, Zellstoffe
der k. k. pr. Fabrik

von M. J. Elsinger & Söhne
in Wien, Neubau, Zollergasse 2,

Lieferanten des k. und k. Kriegsministeriums, Sr. Maj. Kriegsmarine, vieler Humanitätsanstalten etc. etc.

(195—108)

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Tuji.

11. novembra:

Evropa: Zimmerman, Artner iz Karlova. Pri Stonu: Gastgeb iz Laz. — Lipold iz Idrije. — Nagy iz Grada. Pri Matiču: Bauer, Hradecki, Poper, Kloss, Hasbauer iz Dunaja.

C. Stadler,

slikar deželnega gledališča v Ljubljani, priporoča se p. n. občinstvu, osobito kazinam, čitalnicam in bračnim društvom za izdelavanje odrov za domača gledališča, velike ali majhne, po najnižjej ceni. Izdelujejo se tudi posamezne dekoracije. Isti prevzemlje tudi vsa dela spadajoča v stroko barvanja sob, ter je porok za okusno, hitro, trajno in ceno izvršenje. Preskrbujejo se tudi cerkvene slikarije.

Prijaznih naročil prosi

(372—3)

C. Stadler,
v Ljubljani, na starem trgu št. 8.

Loterijsne srečke.

Na Dunaji 9. nov.: 70. 21. 55. 59. 17.
V Gradcu 9. nov.: 8. 10. 63. 80. 90.

Štev. 6209.

(387—1)

28.000 goldinarjev se dobi na posodbo!

Iz podporne ustanove za občine ranjega Janeza Kalstra se 28.000 goldinarjev razpodi ali vkup, ali v zneskih ne pod 5000 goldinarjev proti 6 % obrestim na posestva s pupilarno varnostjo.

Kdor želi tega posojila, naj se obrne z dokazili zahtevane pupilarne varnosti na deželni odbor kranjski.

Od deželnega odbora kranjskega.
V Ljubljani, dne 9. novembra 1878.

Le jedenkrat

podaje se tako ugodna prilika, da si za polovico prave cene omisli vsakdo izvrstno uro.

Velikanska razprodaja.

Politične razmere, ki so nastale v celem Evropi, zadele so tudi Švico; vsled teh razmer se je na stotine delavcev izselilo, tako da je obstanek tovarn jako dvomljiv. Tudi največja fabrika za ure, katero smo mi zastopali, se je zaprla začasno, ter nam je zaupala prodajo svojih ur. Te tako zovane žepne ure so najboljše ure celega sveta, kojih okrovi so izdelani iz najfinejšega srebrnega niklja, so izredno elegantno gravirani in giljoširani, ter so amerikanskega sistema. Vsled neke vlastne konstrukcije ne more se taka ura nikdar pokvariti, pade lahko na tla, sme se stisniti, a vendar ura pri tem nič ne trpi.

Proti povzetju, ali vpošiljati male svote, katera je pri vsakej baži ur zaznamovana, s katero je plačana le pridejana zlata double urna verižica, baržunasti etui, glavni ključ za ure in delavska plača, dobi vsakdo najfinejše reparirano uro skoraj na polovico zastonj. Vse ure so natanko reparirane, ter garantujemo za vsako uro pet let.

V dokaz gotovega jamstva in stroge solidnosti, prevzemamo s tem dolžnost javno, da vsako nepristoječo uro nazaj vzememo, in z drugo zamenjamo.

Izpisek ur.

1000 komadov žepnih ur od ponarejenega zlata, umetno in čudovito izrezljane, najfinejše regulovane, pri vsakej uri zlata double urna verižica, medaljon, baržunasti etui in glavni ključ; jeden komad le gl. 3.45.

1000 komadov remontoir žepnih ur, katere se pri kozici navijajo brez ključa, z dvojnimi okrovom in kristalnim okrovom, izredno natančno regulovane; razen tega so tudi elektrogalvanično pozlačene, tako da jih nobeden zlatar ne more od pravo zlatih razločiti; z verižico, medaljonom itd. preje jeden komad gl. 25, zdaj le gl. 8.20.

1000 komadov krasnih ur na sidro (ankeruhr) od najtežjega srebrnega niklja, tekočih na 15 rubinih, z emailiranimi kazali, kazalom za trenutke in kristalnim ploščnatim steklom, natančno reparirane; preje jeden komad gl. 21, zdaj samo gl. 7.25.

1000 komadov mobilnih ur na valje (cylinder-uhr) v teških giljoširanih okrovih od srebrnega niklja, s kristalnim ploščnatim steklom, tekočih na 8 rubinih, fino reparirane, z verižico, medaljonom, in baržunastim etujem, jeden komad preje gl. 15 zdaj le gl. 5.60

1000 komadov Washingtonskih ur na sidro od 13lotnega srebra, potrjene od c. k. denarnega urada, tekoče na 15 rubinih, elektrogalvanično pozlačene, da jih ne more nobeden strokovnjak ali zlatar od pravo zlatih razločiti; fino na trenutke regulovane in poskušene. Teh ur stal je preje jeden komad gl. 27, zdaj pa le gl. 11.40.

1000 komadov Washingtonskih remontoir žepnih ur, od pravega 13lotnega srebra odobrenega od c. kr. denarnega urada, pod najstrožjim jamstvom na trenutke reparirane, s kolešjem od niklja in privilegiranim regulovanjem, tako da se nij treba teh ur nikdar popravljati. Pri vsakej uri da se zastonj tudi jedna zlata double urna verižica, medaljon, baržunasti etui in ključ; vsaka taka ura stala je preje 35 gl. zdaj pa samo gl. 16.

1000 komadov ur za dame od pravega zlata z 10 rubini, preje gl. 40, zdaj gl. 20.

1000 komadov remontoir ur od pravega zlata za gospode ali gospé, preje 100 gl. zdaj gl. 40.

650 komadov stenskih ur v najfinejšem emailiranem okviru z zvonilom, reparirane, preje jeden komad gl. 6, zdaj le gl. 2.75.

650 komadov ur z ropotcem, fino regulovane, dajo se rabiti tudi na pisalne mizi, preje gl. 12, zdaj le gl. 4.80.

650 komadov ur z majatnikom (pendeluhr) v fino izrezljanih gotičkih visokih omaricah, navijajo se vsakih osem dnij, fino na trenutke regulovane, lepe, in impozantne. Ker je taka ura po minolih 20 letih še dvakrat več vredna, naj bi jo imela vsaka družina, posebno ker se s tako uro soba olepša. Te ure stale so preje gl. 35, zdaj se dobi jeden komad za smešno nizko ceno gl. 15. 75.

Pri naročilih za ure z majatnikom (pendeluhren) priloži naj se tudi mala svota.

Naslov: Uhren-Ausverkauf

(368—3)

von
Philipp Fromm, Uhrenfabrik,
Wien, Rothenthurmstrasse Nro. 9.

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.